

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἀνασκαφαὶ ἐν Κρήτῃ. — Ὁ Ἀγγλος ἀρχαιολόγος Ἔβανς τηλεγραφεῖ πρὸς τοὺς «Ταίμς» τοῦ Λονδίνου ὅτι ἀνεκαλύφθησαν καὶ ἄλλα σπουδαία κτίρια δυτικῶς τῶν Ἀνακτόρων τοῦ Μίνωος καὶ συνεχόμεναι μετ' αὐτοῦ. Ὁ κ. Ἔβανς ἐξακολουθῶν τὰς ἀνασκαφὰς του εἰς τινα λόφον δυτ. τῶν Ἀνακτόρων ἔφερεν εἰς φῶς λιθόστρωτον ἄγον πρὸς εὐρύχωρον αἶθουσαν μετ' ὀνίας περίξ καὶ ἐξ εἰσόδους.

Τὸ ὅλον κτίριον ἐκτείνεται καθ' ὅλας τὰς διευθύνσεις, ἔχει δὲ καὶ μίαν λιθόκτιστον κλίμακα, καὶ κατ' ἐπιφάνειαν εἶνε μεγαλειότερον τοῦ Βασ. Ἀνακτόρου.

Ἀνευρέθησαν ἐπίσης καὶ ἐνδιαφέρουσαι ἐπιγραφαὶ καὶ ἀποτυπώματα σφραγίδων. Εἰς μίαν αἶθουσαν ὑπάρχει ὁμοίωμα ἀνθρωπίνης μορφῆς ἐξ ἀκατεργάστου φυσικοῦ λίθου, παριστάνον πιθανῶς εἰδωλολατρικὴν τινα θεότητα. Ἡ ἀρχιτεκτονικὴ τοῦ κτιρίου εἶνε ἡ αὐτὴ μετὰ τὴν τοῦ Μεγάλου Ἀνακτόρου μετὰ σημεῖα τινα ἐπιδιορθώσεων κατὰ τὴν τελευταίαν περίοδον τῆς ἐποχῆς τοῦ Μίνωος.

Ὁ κ. Ἔβανς προσθέτει ὅτι ἡ ἀναστήλωσις τῆς ἐσχάτως ἀναλυφθείσης μεγάλης λιθόκτιστου κλίμακος τῶν Ἀνακτόρων καὶ τῆς συνεχόμενης αἰθούσης ἐξακολουθεῖ ἰκανοποιητικώτατα, προλέγει δὲ ὅτι τὸ ἀποτέλεσμα θὰ εἶνε θαυμάσιον.

*

Εἰς τάφος. — Πλησίον τοῦ Μιλάνου εἰς θέσιν τινα ὀνόματι Λαμπιάτε ἀεὶ εὐρέθη ἀρχαῖος τάφος ποικιλοτρόπως χαρακτηρισθεὶς ὑπὸ τῶν ἀρχαιολόγων, τινὲς τῶν ὁποίων προέβησαν εἰς εἰκασίας τολμηράς καὶ παρακεκιδυνευμένας. Οὕτω ὁ ἐκ τῶν ἀρχαιολόγων τῆς Ἰταλίας κ. Σανταμπρόσιου ἀφ' οὗ ἐπιμελῶς ἐξήτασε τὸν ἀνακαλυφθέντα τάφον ἐγνομάτευσεν ὅτι οὗτος ἀνήκει εἰς τὸν Αὐτοκράτορα Θεοδοσίον τὸν Μέγαν ὁστις ἀπέθανε τῷ 394.

Ἀλλὰ τὴν γνώμην ταύτην ἀπέκρουσαν ἄλλοι ἰσχυρισθέντες, ὅτι ὁ νεκρὸς τοῦ Θεοδοσίου μετεφέρθη ὑπὸ τοῦ υἱοῦ του εἰς Κωνσταντινούπολιν, ὅπου καὶ ἐτάφη. Τρίτῃ γνώμῃ διευτυπώθη ὑπὸ ἄλλων, οἵτινες ὑποστήριζον, ὅτι ὁ τάφος εἶνε πράγματι τῆς ἐποχῆς τοῦ Θεοδοσίου — δὲν λέγουσι ὅμως ποῖα τὰ ἐξαιρετικὰ γνωρίσματα τῆς ἐπὶ Θεοδοσίου τέχνης — καὶ ὅτι πιθανὸν νὰ ἐχρησίμευσεν ὅπως κατατεθῇ προσωρινῶς ἐν αὐτῷ ὁ νεκρὸς τοῦ Αὐτοκράτορος.

Καὶ αὐταὶ μὲν εἶνε αἱ εἰκασίαι. Ἐκ τῶν περιγραφῶν δὲ τοῦ τάφου τῶν δημοσιευθεισῶν εἰς τὰς ἐφημερίδας φαίνεται, ὅτι οὗτος εἶνε ἰκανοῦ μεγέθους, τέχνης ὁπωσδήποτε ἐξαιρετικῆς καὶ ὅτι δὲν περιέχει κοινὸν θνητόν.

*

Εὐρήματα. — Εἰς τὴν συνοικίαν Καπανακλῆ τοῦ Βόλου εὐρέθησαν ἔχνη ἀρχαίου ναοῦ.

*

Τὸ Β' Ἀρχαιολογικὸν Συνέδριον — Ἐδρα τοῦ β' ἀρχαιολογικοῦ συνεδρίου ὠρίσθη τὸ Κάιρον, χρόνος δὲ τετραετία.

*

Ὁ θησαυρὸς τοῦ Ἀμπουκίρ. — Ὁ ἀναγκασθεὶς νὰ μὴ μετάρχη τῶν συνεδριάσεων τοῦ Ἀρχ. Συνεδρίου κ. Σβορώνος ὠμίλησε παρακληθεὶς ὑπὸ ξένων συναδέλφων ἐν τῷ Νομισματικῷ μουσεῖῳ ἀποδείξας ὅτι ὁ πρὸ διετίας ἀνακαλυφθεὶς εἰς Ἀμπουκίρ τῆς Αἰγύπτου μέγας θησαυρὸς εἰκοσι μεγίστων χρυσῶν νομισματοσήμων, ἐκ τῶν ὁποίων τέσσαρα ἡγοράσθησαν ἤδη παρὰ

Εὐρωπαϊκῶν Μουσείων ἀντὶ τοῦ κολοσσαίου ποσοῦ τῶν διακοσίων πενήκοντα χιλιάδων δραχμῶν, εἶνε ἔργον συγχρόνου κιβδηλοποιῦ ἀντιγράφαντος μνημεῖα εὐρισκόμενα ἐν τοῖς Μουσείοις τῶν Ἀθηνῶν. Πρόκειται δηλαδὴ περὶ ἱστορίας ἀπαράλλακτου πρὸς τὴν τῆς περιφήμου κιβδηλοῦ Τιάρας τοῦ Σαταφέρνηους, τῆς ἐν τῷ Μουσείῳ τοῦ Λούβρου.

Τινὲς τῶν παρευρεθέντων ἡμύνησαν κατ' ἀρχὰς ὑπὲρ τῆς γνησιότητος, ἀλλὰ κατόπιν ἐφάνθησαν πεισθέντες ἀπὸ τὰ ἐπιχειρήματα τοῦ κ. Σβορώνου.

*

Λεύκωμα βυζαντινόν. — Ὁ κ. Στριγκόφσκη, βυζαντινολόγος καθηγητὴς τοῦ ἐν Γράτς Πανεπιστημίου, ἐν τῷ ΣΤ' τμήματι τῆς Βυζαντινῆς ἀρχαιολογίας προέτεινε ὅπως συσταθῇ διεθνὴς ἐπιτροπὴ, ἵνα μέχρι τοῦ προσεχοῦς Β'. Συνεδρίου μελετήσῃ καὶ σκεφθῇ ἐπὶ τοῦ σκοτεινοῦ ἐπὶ ζητήματος τῶν εἰκονογραφιῶν τῶν Βυζαντινῶν αὐτοκρατόρων καὶ αὐτοκρατειρῶν. Ὡς γνωστὸν, σειρά τοιούτων εἰκόνων δὲν σώζεται, μέρος δὲ μόνον, καὶ αὐταὶ εἶνε ἐκδεδομένα ἄνευ χρωμάτων. Τὸ τμήμα ἐδέχθη τὴν πρότασιν, ἀπρητίσθη δὲ ἡ ἐπιτροπὴ, ἐκ τῶν κ.κ. Οὐσπένσκη, Στριγκόφσκη, Λάμπρου καὶ Μιλλέ. Ἡ μέχρι τοῦδε γενομένη ἐργασία ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἀφορᾷ γενικὰς γραμμάς καὶ οὐχὶ λεπτομερείας. Ἀγνοοῦμεν ἐπὶ τὴν ἐνδυματολογίαν τῶν Βυζαντινῶν αὐτοκρατόρων, τὴν ἐξέλιξιν τοῦ στέμματος αὐτῶν, τὰ ἐπιπλά καὶ τὸν διάκοσμον τῶν Ἀνακτόρων. Ἐν τούτοις ὑπάρχουν τὰ στοιχεῖα, ἐν μικρογραφίᾳ, εἰς τὰ Βυζαντινὰ χειρόγραφα, ἅτινα πάντα φέρουν τὸν τύπον τῆς ἐποχῆς, καθ' ἣν ἐτετέλεσθησαν, δυνάμενα νὰ ὀδηγήσουν εἰς πληρεστέραν ἔρευναν. Τὸ λεύκωμα ὅπερ θὰ καταρτίσῃ ἡ εἰρημένη Ἐπιτροπὴ ἔσται πολυτελέστατον.

Αἱ Εἰκονεῖς μας

Ὁ τάφος τοῦ Παλαιολόγου. — Ἐπὶ τῇ Ἐπετείῳ τοῦ θανάτου τοῦ τελευταίου Ἑλλήνου αὐτοκράτορος, δημοσιεύομεν εἰκόνα τοῦ τάφου του, κατὰ τὴν παραδεδεγμένην ἱστορικὴν παράδοσιν. Ὁ τάφος εἶναι εἰς Βερεά-Χανὲ τῆς Κωνσταντινέως. Τὸ μέρος εἶνε ρυπαρόν. Εἰς δυτικὴν γωνίαν ἐνὸς ἐτοιμορρόπου τοῖχου αὐλῆς ὑπάρχον ἐτελεῖται καὶ ἀξέστοι πλάκες — καθὰ διηγείται ὁ ἐπισκοπευθεὶς τὸν τάφον διαπρεπὴς καθηγητὴς κ. Ζηαίου. — Σωρὸς ξηρῶν φύλλων καὶ ἔδαφος αὐχμηρὸν καλύπτουσι τὸν αὐτοκράτορα. Μόνον πρὸς τὴν δυτικὴν τοῦ τάφου πλευρὰν ὑφίσταται μία ἀκακία.

Ἡ βασίλισσα τῆς Ἀγγλίας. — Ἡ ἄρι ἐπισκοπεύουσα τὴν πόλιν μας βασίλισσα Ἀλεξάνδρα, ἀδελφὴ τοῦ Βασιλέως μας, ἐγεννήθη ἐν Κοπεγχάγῃ τῷ 1814. Ἐνυμφεῖτο τὸν τότε πρίγκηπα τῆς Οὐαλλίας τῷ 1863. Κατ' ἐξοχὴν ἀγαθὴ, σεμνοπρεπὴς, χαρίεσσα, φιλόανθρωπος ἐφείλκυσε τὸν σεβασμὸν ἄλλων καὶ τὴν ἀγάπην τοῦ Ἀγγλικοῦ λαοῦ. Ἀγαπᾷ καθ' ὑπερβολὴν τὰ ὥραια τέχνη. Οἱ καλλιτέχναι τῆς Ἀγγλίας, οἱ ἀνυχοῦντες εἰς τὸ στάδιόν των, ποιηταί, ζωγράφοι, γλύπται, μουσικοί, ἥθοιοι, ἐδρίσκουν μέγαν ἀνυλιήτοιον καὶ βοηθὸν τὴν ἐλευθεριωτάτην εἰς βοηθήματα Βασίλισσαν Ἀλεξάνδραν. Ὅλοι οἱ παγκοσμίον σήμερ καλλιτέχναι, οἱ διερχόμενοι ἐκ Λονδίνου, μουσικοί, ἀοιδοί, ἥθοιοι, θὰ ἀξιοθῶν τῆς τιμῆς νὰ παίξουν πρὸ τῆς Βασίλισσης Ἀλεξάνδρας, ἥτις δὲν ἀφίνει οὐδεμίαν εὐκαιρίαν χωρὶς νὰ ἰδῇ παριστάνονας τοὺς μεγάλους τῆς Τέχνης μύστας. Συχνότατα δὲ εἰς τὰς συζητήσεις αὐτῆς ἡ Βασίλισσα ἐκφέρει ὁλόγια περὶ τῶν διαφορῶν αἰλιτεχνῶν καὶ παραβάλλει αὐτοὺς, ἐξάιρουσα τὴν ἀξίαν ἐκάστου καὶ τὰ πλεονεκτήματα ἢ μειονεκτήματά του, μετὰ λεπτοτάτην κριτικὴν ἰδιουσίαν.